

1930-as évek

Az 1929/30-as tanévben az iskola még mindig (1923-tól) az állami fiú felső kereskedelmi iskola emeleti részén működött (Kazinczy utca 1-3.). Helyhiány miatt az irodai munkák megfelelő szintű elvégzése akadozott, fizikai és kémiai előadóterem, szertár nem volt. Az épület két iskola számára szűknek bizonyult. A túlszűfolttság megszüntetése érdekében gróf Klebelsberg Kuno kultuszminister 1930-ban egy új épület felállítását kezdeményezte a Mérey utca és Püspök utca sarkán. A munkálatok mindössze egy évig tartottak. 1931 januárjában az épület első és második emeleti termei kerültek csak az iskola tulajdonába, mert a földszinten a belvárosi elemi leányiskola kapott helyet. Bár ismét megosztott épületbe költözött az iskola, mégis a tanulmányi és az egészségügyi követelményeknek maximálisan megfelelő „napfényes, tiszta, világos helyiségek és higiénikus berendezések” álltak ezután a tanulóknak és a tanároknak rendelkezésére. A kialakított fizika és kémia szertár lehetővé tette ezen tantárgyak szemléletesebb tanítását. Időközben a megemelkedett tanulólétszám miatt azonban több teremre lett volna szükség.

Az 1930/31-es tanévben az iskola tanulóinak száma az előző évhez képest továbbfogyatkozott. A 1932/33-as év alacsony létszámának oka az, hogy a városban fellépő gyermekparalízis miatt sok vidéki szülők nem mertek Szegedre adni gyermekét. A tanítás is csak októberben kezdődhetett el, a kieső időt azonban nem kellett júliusban pótolni. Ráadásul – az előző évhez hasonlóan – az év folyamán influenzajárvány is otthonmaradásra kényszerítette a diákokat. Olykor az évfolyamok fele hiányzott. A járvány az 1933/34-es tanévben annyira elterjedt, hogy március 11-től 18-ig a polgármester a szegedi iskolákban rendkívüli szünetet rendelt el.

Az 1927-es miniszteri rendelettel kiadott módosított tanterv az első három évfolyamon már az 1929/30-as tanévtől kezdve teljesen érvénybe lépett. A IV. évfolyamon csak a következő évtől vezették be maradéktalanul az új tanítástervet, előtte kisebb módosításokkal ugyan, de még mindig az 1920-as tanmenet alapján történt a tanítás.

A gyakorlati életben szakképzett gép- és gyorsírókra volt szükség. Ahhoz, hogy a tanulók elérjék a kívánt színvonalat, kevésnek bizonyult az új tanmenetben megállított heti óraszám. Ezért az 1930-as rendelet értelmében a következő változások történtek a következő tanévtől kezdődően. A II. évfolyamon a heti egy gyorsírási órát kettőre emelték: ugyanannyi tananyag mellett, így több idő jutott gyakorlásra. A III. és IV. évfolyamon maradt a heti egy óra.

A gépírást a II-IV. évfolyamon heti egy-egy órában kötelezővé tették. Az 1931/32-es tanév folyamán Dr. Somogyi Szilveszter polgármester a kötelező órák mellett minden évfolyamon heti egy alkalommal gyorsírási foglalkozás megtartását engedélyezte. A gyakorlások Gyorsírókör néven legalizálódtak. A körnek az intézet minden tanulója kötelezően tagja volt. Ezen tanévben a második évfolyamtól kezdődően a gépírási órák száma kettőre emelkedett.

Amellett, hogy a tananyag nagy mennyiségű volt, azzal a problémával is szembe kellett olykor nézni, hogy az iskolába felvett tanulók nagyon különböző előképzettséggel rendelkeztek. Az első hónapok egy szintbe hozással teltek, így a megtanítandó anyag év végére összesűrűsödött, ami a diákok (és a tanárok) túlterheltté válásával járt. A nehézségek ellenére a tanári kar törekedett arra, hogy szemléletesebb legyen az oktatás, ezért több ezer szemléltető eszközt és tárgyat vásárolt (1935/36).

Az anyanyelv mellett (legalább) egy idegen nyelv ismerete Trianon után, az ország szétdarabolódása miatt egyre fontosabbá vált. Az 1920-as években Dr. Somogyi Szilveszter polgármester a német nyelv bevezetését szorgalmazta már az elemi iskola második osztályától kezdve. Az 1929/30-as tanévben iskolánk első osztályosai a német nyelvet két csoportba osztva tanulták. A többi évfolyamba járók

számára a nyelvtanulás területén a változást a Mérey utcai épületbe való átköltözés jelentette. Itt sikerült először megvalósítani, hogy a francia és német nyelv oktatása csoportbontásban történjék.

„Az iskola nagy hangsúlyt helyezett arra, hogy tanulói saját vallásfelekezetük istentiszteletein és az egyházi ünnepélyeken részt vegyenek.” A diákok római katolikus, református, izraelita, evangélikus, unitárius, görög keleti, illetve görög katolikus vallásúak voltak.

A római katolikus növendékek az 1935/36-os tanévben a „Szegedi Katolikus Nap” alkalmával tartott körmeneten részt vettek. Közös gyónásaikat évente négyszer végezték el. Minden vasárnap és ünnepnap a rókusi plébániatemplomban szentmisét hallgattak.

Az 1922-ben alapított „A Magyarok Nagyasszonyáról nevezett és Boldog Margit pártfogása alatt álló Mária Kongregáció” a katolikus növendékek hitbuzgalmi egyesülete volt, amely a lelki élet nevelésére törekedett. Heti összejöveteleiken vallásos szövegeket olvastak fel, énekeltek el. Szavatok hangzottak el, amelyeket később megbeszéltek, bíráltak. Kötelességtudó, becsületes, erkölcsös életre nevelés volt a céljuk.

Az "Árva Bethlen Kata" Soli Deo Gloria leánykollégium a református tanulók körében végzett vallásos önképzést, lelkigondozói munkát. Hetenként összegyűltek a Biblia tanulmányozására. Jelszavuk: Tisztaság, Hűség, Szolgálat (A nő három nagy erénye). Céljuk, hogy a tagok az intézetben és azon kívül áldozatos szolgálatot teljesítsenek. Egy jobb és igazságosabb társadalmi rend megteremtéséért küzdöttek - békés eszközökkel. Részt vettek egyházi gyűjtésekben, műsoros szeretetvendégségeket szerveztek. Anyák napi ünnepély szervezését vállalták. Minden évben karácsonykor a saját maguk által készített élelmiszercsomagokkal lepték meg a rászoruló diáktársaikat.

Az 1925-ben alapított „Zrínyi Ilona” Ifjúsági Sportkör torna, illetve játék és tánc szakosztályának a működése volt a legintenzívebb. A játékok alatt labdajátékokat kell érteni elsősorban, mert 1937-től már ping-pong edzések is zajlottak. A torna mellett az atlétikai edzések is játékos formát öltöttek. A ritmikus torna gyakorlása zongorakísérettel történt. Az úszás oktatása a városi uszodában volt heti két alkalommal. Minden év végén a tornavizsgán győződhettek meg a tanárok és szülők arról, hogy milyen céltudatos, fegyelmezett testnevelési munka folyik a sportköri foglalkozásokon. A Sportkör hatékonyságát tükrözték a kerületi tornaversenyeken elért eredmények is. 1935-ben és 1936-ban a Sportkör megbízást is kapott a verseny megszervezésére. Az 1937/38-as tanévben került sor a Sportkör nemzeti színű, címeres zászlójának felavatására. Ezután már saját zászlójuk alatt vonulhattak fel az iskola képviselői a versenyeken.

Az 1912-ben alapított Ifjúsági Önképzőkör tagjai az állandó iskolai ünnepélyek szervezői, résztvevői voltak. Házi szavalóversenyt rendszeresen tartottak. Évente pályaműveket tűztek ki irodalom (történeti), novella, vers, költemény, ünnepi beszéd, történelem, közgazdasági tárgykörökben. Az érdemleges munkát benyújtókat pénzjutalomban részesítették. 1931-től jogutódja az Árpádházi Boldog Margit Önképzőkör lett. A Kör rendes tagjai a III. és a IV. osztályos tanulók, illetve önként jelentkező I. és II. osztályos diákok voltak. Évi programjaikban olyan témák megismertetésére helyezték a hangsúlyt, amelyeket az iskola keretein belül nem eléggé részletesen tanulmányozhattak a tanulók. Például: az elcsatolt területek irodalma, zenevilága, a külföldi leányifjúság helyzete.

Az 1930/31-es tanévtől működött az Önképzőkör közgazdasági szakosztálya a Közgazdasági Önképzőkör. A kör foglalkozásain tetszőleges témájú 8-10 perces dolgozatokat olvastak fel. Az elhangzottakat megbeszélték, megvitatták. Az egyéni szereplések után nem maradhatott el a Magyar Közgazdaság vagy a Közgazdasági és Közlekedési Tudósító című folyóirat közgazdasági cikkeinek, híreinek felolvasása, értelmezése.

Az 1912-ben alapított Gyorsírókör neve az iskola alapító polgármesterének tiszteletére az 1930/31-es tanévtől Dr. Lázár György Gyorsírókör lett. Hármassal indult minden tanévben a gyorsírókör: „a gyengébb tanulókkal való fokozottabb gyakorlás; a felsőbb osztálybelieknél a heti egy óra hiányának pótlása, tanulóinkat előkészíteni a gyorsíró társaságok rendezte gyorsíróversenyekre.” Mindezek mellett törekedtek arra is, hogy a gyorsírást megszerettessék a diákokkal, mert úgy vélték, hogy a rohanó mindennapokban mindenkinek szüksége van (lesz) rá.

Az Ifjúsági Vöröskereszt Egylet önkéntes tagjainak a munka és a jótékonykodás volt a fő működési területük. Varrtak babakelengyét, kisinget csecsemők számára. Karácsonykor rendszeresen otthonról hozott ruhákkal és élelmiszerekkel ajándékoztak meg szegény családokat. 1932-ben a tagok elvégeztek egy elsősegély-nyújtási tanfolyamot. Jótékony célú műsoros előadásokon vállaltak szereplést, például anyák napi műsorban. 1936-tól Ifjúsági Vöröskereszt Csoport néven működött.

Az 1912-ben alapított Ifjúsági Segítő Egyesület tankönyv, illetve füzettámogatásban részesítette az intézet szegényebb tanulóit. Miniszteri rendelet értelmében azonban csak azoknak a tanulóknak juttathatott segítyt, akik rászorultságukat szegénységi vagy hatósági bizonyítvánnyal igazolni tudták. Az igazolás benyújtásának kötelező volta ellenére sokszor akkora volt az igény, hogy az egyesület nem tudott minden kérésnek eleget tenni. Míg a füzeteket teljesen ingyen kapták a tanulók, addig a könyvekért némi használati díjat kellett fizetniük.

Az 1940-ben létrehozott Diákaptárcélja a takarékosagra nevelés volt. A tagok például hulladékgyűjtéssel foglalkoztak.

A Szegedi Városi Női Felsőkereskedelmi Iskolát Végzettes Szövetségét 104 résztvevővel Dr. Kovács József tanár alapította meg 1930. június 22-én. Céljuk: „az iskola volt és jelenlegi tanulóinak erkölcsi és

anyagi támogatása; az iskolát végzett növendékek elhelyezkedésének előmozdítása; a reá szorulóknak segélyezése; tanulmányi ösztöndíjak és pályadíjak kitűzésével a kereskedelmi iskola mindenkori növendékeinek támogatása és ezáltal az intézet színvonalának fejlesztése.” A társas élet élénkítése céljából társas összejöveteleket, kirándulásokat és műsoros táncestélyeket szerveztek. 1932-ben csatlakoztak a szövetséghez az 1923 óta szünetelő Városi Fiú Kereskedelmi Iskolát végzettek is. Így a tagok száma 266-ra emelkedett.